

בש"פ 3174/22 - מאלק אגבאריה חרירי, י"ז באייר התשפ"ב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3174/22

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: מאלק אגבאריה חרירי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 13.4.2022 ומיום 28.4.2022 במ"ת
45702-01-22 שניתנו על-ידי כבוד השופטת א' פינק

תאריך הישיבה: י"ז באייר התשפ"ב (18.5.2022)

בשם העורר: עו"ד תמיר סננס, עו"ד שלי גבאי

בשם המשיבה: עו"ד צחי יונגר, עו"ד דרור לוי

החלטה

1. בפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 13.4.2022 ומיום 28.4.2022 באשר למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 45702-01-22, השופטת א' פינק).

כתב האישום

2. ברקע הערר שבפני מצוי כתב אישום רחב היקף שהוגש לבית המשפט המחוזי ביום 20.1.2022 כנגד העורר ואדם נוסף בשם ויסאם חאג' יחיא (להלן: ויסאם). תיאור הרקע יתמקד בעניינו של העורר בלבד. כתב האישום מייחס לעורר, בארבעה אישומים שונים, עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וסחיטה באיומים שהביאה לכדי מעשה, לצד עבירות מס והלבנת הון.
3. העובדות שאינן שנויות במחלוקת הן כדלקמן: העורר הוא בן למשפחת אגבריה-אל חירי (להלן: משפחת חירי), המתגוררת בטייבה, ונחשב לאחד מראשי המשפחה. בשנת 1999 נכרת הסכם סולחה בין משפחת חירי לבין משפחה אחרת בעיר. הוסכם בו כי משפחת חירי תעזוב את המתחם שבו היא התגוררה, ובתמורה לכך יוקצו לה על-ידי הרשויות מגרשים חלופיים בעיר (שיכוננו להלן: המקרקעין). בהמשך לכך, משפחת חירי מכרה חלק מהמקרקעין לגורמים שלישיים, בני המשפחה המורחבת ומקורבים לה. לימים התברר כי הסכם הסולחה נערך ללא ידיעתה של רשות מקרקעי ישראל (להלן: רמ"י), שהיא בעלת הזכויות במקרקעין. כתוצאה מכך, במהלך שנת 2003 הגישה רמ"י תביעות נגד המחזיקים במקרקעין לפינוי וסילוק יד. בתום הליך משפטי שהביא עמו משא ומתן ממושך בין רמ"י למשפחת חירי, גובש ביום 15.8.2018 מתווה הסדרה שלפיו חלק מהמגרשים במקרקעין, שעליהם הוקמו מבנים, יוקצו למחזיקים בהם, בכפוף לעמידה בתנאים שנקבעו, ואילו חלק אחר של המקרקעין (להלן: המגרשים הפנויים) יוחזר לידי רמ"י לצורך שיווקם במכרזים פומביים (המכלול של הסדר זה יכונה להלן: מתווה ההסדרה). משפחת חירי, שיוצגה במשא ומתן שהוליד את מתווה ההסדרה על-ידי העורר, הצהירה כי אין לה כל זכויות במגרשים הפנויים. בהתאם לכך, פרסמה רמ"י מכרזים לשיווק המגרשים האמורים.
4. כתב האישום נסב על תכנית עבריינית נטענת שהעורר רקח והוציא לפועל יחד עם אחרים לסחיטתם של חלק מהזוכים באותם מכרזים (להלן גם: המתלוננים), כך שאלו יוותרו על המגרשים שזכו בהם או ישלמו למשפחת חירי "פיצוי" תמורתם. על-פי הנטען, התכנית יצאה לפועל תוך ניצול פחדם של הזוכים במכרזים ממשפחת חירי, עד כדי חשש לחייהם.
5. במסגרת האישום הראשון נטען כי העורר פעל להגשת הצעות לרכישת המגרשים במסגרת המכרזים שפרסמה רמ"י באמצעות מקורבים של משפחת חירי שלהם נמכרו המקרקעין קודם לכן. משאלו לא זכו במכרזים, העורר ושותפו ויסאם סחטו באיומים את הזוכים במכרזים כדי ליטול מהם את הזכויות במקרקעין או לגרום להם לשלם למשפחת חירי כספים בגין מימוש הזכויות במקרקעין. העורר ויסאם עשו כן, על-פי הנטען בכתב האישום, תוך שפעלו יחד עם אחרים, וביניהם אימן ג'אברה (להלן: אימן), מקורבו של העורר, מואיד מסראוה (להלן: מואיד) שהיה בתקופה הרלוונטית עובד בעיריית טייבה, ויוסף אגבאריה (להלן: יוסף), שעבד כשמאי מקרקעין. על-פי הנטען בכתב האישום, יוסף פעל על מנת לסייע לבני משפחת חירי להגיש את ההצעות במכרזים. משהצעות אלה לא זכו, העורר הנחה את יוסף לערוך הערכות שווי של המקרקעין, לצורך סחיטת הזוכים במכרזים ודרישת פיצויים שישולמו למשפחת חירי. כמו כן, אימן ומואיד נשלחו על-ידי העורר לאיים על הזוכים במכרזים.
6. במסגרת האישום השני נטען כי העורר פעל יחד עם ויסאם, מואיד ואימן להביא את הזוכים באחד המגרשים הפנויים - ע' ו-ע"א (שיכוננו להלן יחד: המתלוננים באישום השני) - לוותר על זכיהם או לפצות את בני משפחת חירי. על-פי הנטען באישום זה, עובר ליום 4.3.2019, המתלוננים באישום השני הגישו הצעה במכרז לרכישת אחד המגרשים הפנויים. במקביל לכך הגישו מקורבים של משפחת חירי (אחיו ובת זוגו של אימן ואחותו של ויסאם) הצעה ביחס לאותו מגרש. ביום 4.3.2019 החליטה ועדת המכרזים של רמ"י להקצות את המגרש למתלוננים באישום השני. בעקבות זאת, מואיד הנחה את ויסאם ואימן לפנות לזוכים ולהניעם לוותר על זכויותיהם, ודיווח על כך לעורר. בהמשך לכך ויסאם

ואימן איימו על המתלוננים באישום השני והציגו בפניהם שתי אפשרויות: ביטול הזכייה או מימושה תוך העברת הזכויות למשפחת חרירי או מי מטעמה. המתלוננים באישום השני סירבו לכך, וויסאם ואימן הורו להם, בהוראתו "מגבוה" של העורר, לשלם פיצוי למשפחת חרירי. בהמשך לכך, ביום 8.4.2019 העביר ע' למואייד סך כולל של 500,000 שקלים.

7. במסגרת האישום השני נטען כי העורר ומואייד פעלו בדפוס דומה כדי להשפיע על זוכה נוסף (שיכונה כאן: פ') לוותר על זכייתו. עובר ליום 4.11.2021 הגיש פ' הצעה לרכישת ארבעה מתוך המגרשים הפנויים. במקביל לכך הגיש מקורב של משפחת חרירי אף הוא הצעה לרכישת אותם מגרשים. ביום 11.11.2020 החליטה ועדת המכרזים של רמ"י להקצות את המגרשים ל-פ'. לאחר זכייתו, גילה פ' כי משפחת חרירי טוענת לזכויות במגרשים שבהם זכה, ובעקבות זאת פנה למואייד וקיים אתו מספר פגישות בעניין. בהמשך לכך, מואייד העביר בשם משפחת חרירי מסר ל-פ' שלפיו עליו לשלם למשפחת חרירי או לוותר על הזכייה. פ' ביקש להיפגש עם העורר, ובפגישה זו אמר לו העורר כי מכר את מגרשים מס' 8 ו-9 לאחרים, והורה לו לשלם להם 470,000 דולרים כפיצוי. העורר הוסיף וציין בפניו כי שני המגרשים הנוספים שבהם זכה "שייכים לאחרים מבני משפחת חרירי, והוא לא מציע לו להסתבך עמם". בהמשך לכך, פנה פ' לרמ"י וביקש לבטל את זכייתו, ולחלופין להמירה בקרקעות חלופיות, תוך שציין כי "אני לא רוצה למצוא את עצמי ברשימה המאוד ארוכה של הנרצחים במגזר". פ' הוסיף וביקש לשמור על חשאי פנייתו זו משום שחשש לחייו. פ' דיווח למואייד על פנייתו האמורה לרמ"י.

8. במסגרת האישום השביעי נטען כי העורר לא דיווח לרשויות המס על הכנסותיו מהתשלומים שקיבל, המתוארים באישום השני, נמנע מלציין את שם המוטב בהמחאות שקיבל מהמתלוננים באישום השני, והעבירם לאחר לשם הפקדה בחשבונות.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

9. העורר נעצר ביום 27.12.2021 ומעצרו הוארך מעת לעת על-פי החלטות בית משפט השלום בראשון לציון (מ"י 59115-12-21). בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. עוד נטען כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותו, לנוכח קיומו של יסוד סביר לחשש שהעורר יסכן את בטחון הציבור, עקב אופי העבירות ולנוכח דפוסי ההתנהגות העבריינים שלו. עוד צוין כי לעורר עבר פלילי מכביד הכולל שלוש הרשעות, בעבירת עושק ובעבירות נשק ושיבוש מהלכי משפט, שבגינן אף ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. יצוין כבר עתה כי הדיון להלן בעניינו של העורר מתמקד בשלושת האישומים הראשונים שפורטו, ולא באישום שעניינו עבירות המס, שכן לא נטען לקיומה של עילת מעצר בגין אישום זה לבדו.

10. בקשה דומה הוגשה גם בעניינו של ויסאם, שהסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו וכן לקיומה של עילת מעצר. לפיכך ביום 20.3.2022 הורה בית המשפט המחוזי (השופט מ' קרשן) על מעצרו עד תום ההליכים.

11. להשלמת התמונה יצוין עוד כי אימן, מואייד ויוסף הועמדו לדין על-פי כתב אישום נפרד שהוגש נגדם (ת"פ 45720-01-22). ביום 20.3.2022 הורה בית המשפט המחוזי (מ"ת 45770-01-22, השופט קרשן) על מעצרו של אימן עד תום ההליכים נגדו, וביום 12.5.2022 התקבלה החלטה דומה בעניינו של מואייד (מ"ת 45770-01-22, השופט פינק). בעניינו של יוסף לא הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

החלטותיו של בית המשפט המחוזי

12. ביום 13.4.2022 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המעשים המיוחסים לעורר באישומים הראשון, השני והששי. בין היתר, התייחס בית המשפט המחוזי בהחלטתו לגרסתו של מואיד, כפי שהוצגה בחקירותיו במשטרה ובאמרותיו למדובבים, לשיחות שונות של המעורבים בפרשה שהוקלטו בהאזנות סתר, לגרסתו של יוסף כפי שהוצגה בחקירתו במשטרה, וכן לגרסאותיהם של המתלוננים. בית המשפט המחוזי הוסיף כי גרסתו של העורר בחקירתו, אשר ממנה עולה כי ניסה להרחיק עצמו באופן מוחלט מהמעשים, אינה מתיישבת כלל עם יתר הראיות, ולפיכך מחזקת אף היא את התשתית הראייתית הלכאורית נגדו.
13. האישום הראשון - בית המשפט המחוזי קבע כי מכלול הראיות שהוצגו מלמד כי בני משפחת חרירי, ובהם העורר, רקחו תכנית עבריינית שבמסגרתה דרשו מהזוכים במכרזים לוותר על המגרשים שבהם זכו כדין, או לפצות צדדים שלישיים שלכאורה רכשו את הזכויות מבני משפחת חרירי. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי הגם שהעורר לא פנה בעצמו לזוכים במכרזים, הראיות שהוצגו מלמדות לכאורה כי הוא זה שעמד בראש התכנית העבריינית. בית המשפט המחוזי ציין ביחס לכך כי העורר הוא ששכר את שירותיו של יוסף על מנת שייסע לבני משפחת חרירי להגיש הצעות במכרז, כי העורר נתן הנחיות למואיד כיצד לפעול ביחס לזוכים ובאיזה אופן לפנות אליהם, וכי מואיד מצדו אישר כי פעל כמתווך עבור משפחת חרירי. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי הראיות מלמדות שהעורר פעל מול בני משפחת חרירי שביצעו עסקאות במקרקעין והתעורר צורך לפצותם, וכי הוא הדגיש פעם אחר פעם, בשיחות שונות, כי יש להביא לפתרון "הבעיה" שנוצרה לאחר שאחרים זכו במכרז.
14. האישום השני - באשר לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירת הסחיטה באיומים המיוחסת לעורר באישום השני, בית המשפט המחוזי קבע כי משיחות האזנות הסתר שהוקלטו עולה כי העורר היה מעורב לכאורה בשלבים השונים של הצבת דרישת התשלום מצד הזוכים במכרז, וכי לא זו בלבד שמואיד עדכן אותו בפניות שנעשו לזוכים, אלא שהוא אף נתן למואיד הנחיות כיצד לפעול, עד לשלב הסופי של קבלת התשלום.
15. האישום הששי - בהתייחס לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירה של סחיטה באיומים המיוחסת לעורר באישום הששי, בית המשפט המחוזי עמד על תוכן הדברים שעלו בפגישה בין העורר ל-פ', שנערכה לבקשתו של פ', וקבע כי הראיות מלמדות לכאורה שהעורר ומואיד הציבו בפניו דרישות מאיימות, וכי מואיד עדכן את העורר לגבי ההתרחשויות ופעל בהתאם להנחיותיו.
16. בית המשפט המחוזי הדגיש עוד כי אף אם אין ראיות לכך שהעורר השמיע דברי איומים כלפי הזוכים במכרזים במו פיו, הרי שעצם הצבת הדרישות לפיצוי או לווייתור על הזכייה במכרזים, בנסיבות שבהן שמה של משפחת חרירי "יצר אפקט מאיים", עולה לכאורה כדי ביצוע עבירות של סחיטה באיומים.
17. בית המשפט המחוזי קבע כי אופי העבירות המיוחסות לעורר מלמד על מסוכנותו ועל קיומו של חשש לשיבוש הליכי משפט מצדו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי חשש זה אינו תיאורטי בלבד, לנוכח העובדה שהזוכים במכרזים תיארו את פחדם למסור עדות במשטרה, ולמעשה חלקם (שאינם חלק מכתב האישום) לא הגישו כלל תלונה בשל כך. כמו כן, חלק מהעדים הביעו אף הם חשש למסור עדות במשפט, פן יבולע להם. לנוכח זאת, בית המשפט המחוזי הבהיר כי אף אם הייתה נקבעת חולשה ראייתית ביחס לאיזה מן האישומים או ביחס לכולם, הרי שגם אז היה מוצדק להורות על

מעצרו של העורר, בשל עוצמתו הגבוהה של החשש לשיבוש.

18. בהחלטה נוספת מיום 28.4.2022 קבע בית המשפט המחוזי כי מתקיימת בעניינו של העורר עילת מעצר בשל חשש לשיבוש הליכים ומסוכנות. בית המשפט המחוזי הדגיש כי הנסיבות הלכאוריות של ביצוע העבירות, ובעיקר התחכום הרב מצד העורר, התכנון שהגה מראש, האופן שבו הפעיל אחרים והניסיונות להסוואת התכנית העבריינית - מחזקים כולם את החשש לשיבוש ומלמדים על מסוכנותו. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין את עברו הפלילי של העורר, שטרם נמחק מהמרשם הפלילי, והדגיש כי אין בחלוף הזמן מביצוע העבירות המיוחסות לו כעת כדי להפחית מעוצמתה של עילת המעצר. לנוכח זאת, בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה כי אין חלופת מעצר שביכולתה לספק את תכלית המעצר, וממילא לא מצא טעם בהפניית העורר לשירות המבחן כפי שהתבקש על-ידי בא-כוחו. לפיכך הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, תוך שהדגיש כי לא מן הנמנע שלאחר שמיעת עדויות מרכזיות בתיק יהיה מקום לשוב ולבחון את הדברים.

טענות הצדדים בערר

19. הערר שבפני מכוון כלפי החלטותיו האמורות של בית המשפט המחוזי. מרבית טענותיו של העורר נסבות על קביעתו של בית המשפט המחוזי באשר לקיומן של ראיות לכאורה. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי אין די בתשתית הראייתית הלכאורית שהוצגה, וכי זו מבוססת לכל היותר על ראיות נסיבתיות. העורר אינו חולק על כך שסייע למקורבי משפחתו לגבש את הצעותיהם במכרזים. אולם, לטענתו, כוונתם הייתה להגיש הצעות למכרז כדיון, כדי לרכוש "מחדש" את המקרקעין, וכי דבר זה אינו מגבש עבירה פלילית. העורר מדגיש בהקשר זה, כי המקרקעין נמכרו לצדדים שלישיים לפני מתווה ההסדרה, כפי שמתואר גם בכתב האישום. העורר טוען עוד, כי משפחת חרירי היא משפחה גדולה ומסועפת, ולא ניתן לייחס לו כאדם יחיד כוונות או פעולות שביצעה המשפחה כולה, ולא כל שכן לא ניתן לייחס לו שימוש ב"מוניטין" המשפחתי שנטען לו.

20. באשר לאישום הראשון, העורר טוען כי בניגוד לקביעתו של בית המשפט המחוזי, הראיות שהוצגו אינן מלמדות לכאורה על כך שעמד בראשה של תכנית עבריינית, אלא על כך שמואיד פעל על דעת עצמו ובחר לעדכן את העורר על פעולותיו רק בדיעבד. עוד מצביע העורר על כך שגרסתו של מואיד איננה אמינה וכי אין לתת לה משקל מכריע. באשר לאישום השני, העורר טוען כי כתב האישום לא מייחס לו כל פעולה המקימה את יסודות עבירת הסחיטה באיומים. העורר מוסיף, כי מתוכן השיחות שקיים עם מואיד ניתן ללמוד כי הוא עצמו לא היה מודע להשמעת איומים כלפי המתלוננים באישום השני, וכי למעשה, הוא הנחה את מואיד במפורש לפעול בדרכי שלום. באשר לאישום השלישי, טוען העורר כי סדר התרחשותם של האירועים היה שונה מזה המופיע בכתב האישום, וכי הראיות מלמדות ש-פ' ביקש לבטל את זכייתו עוד קודם לפגישתו עם העורר. עוד נטען כי פ' נפגש עם מואיד רק ביחס לשניים מתוך ארבעה מהמגרשים שבהם זכה, כאשר ביחס לאותם שני מגרשים העורר כלל לא מואשם בסחיטה, שכן אלו לא נמכרו למקורביו. ולבסוף, נטען כי מתוכן הפגישה בין העורר ל-פ', כפי שהעיד עליה האחרון, לא עולה כלל שהעורר השמיע דברי איומים או סחיטה. למעשה, כך טוען העורר, אין כל ראייה כי העורר הנחה בדרך כלשהי את מואיד להביא את פ' לוותר על פירות זכייתו.

21. העורר מוסיף וטוען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שהכיר בקיומן של עילות מעצר בגין חשש לשיבוש הליכים ומסוכנות. ביחס לטענת השיבוש, העורר טוען כי בעוד שהמתלוננים הביעו את חששם ממשפחת חרירי בכללותה, הם

כלל לא התייחסו באופן ספציפי לעורר עצמו. העורר מוסיף, כי בית המשפט המחוזי קשר בין עילת השיבוש לעילת המסוכנות, כך שזו האחרונה אינה עומדת לבדה, וממילא אינה מתקיימת ללא החשש לשיבוש. העורר מדגיש עוד, כי האירועים שעליהם נסב האישום השני התרחשו בשנת 2019, וכי לא ניתן לומר שמסוכנותו של העורר בהקשר זה גבוהה גם בחלוף שלוש שנים. לבסוף מדגיש העורר, כי הוא נכון להציע חלופת מעצר המרוחקת מביתם של המתלוננים.

22. הדיון בערר התקיים בפני ביום 18.5.2022. בדיון שב בא-כוחו של העורר על טענותיו כפי שהוצגו לעיל. בא-כוחה של המדינה מתנגד לערר, וטוען כי אין להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. בא-כוח המדינה מדגיש, כי העורר בוחן כל ראייה בפני עצמה ומנסה להפריכה, אך בחינה של כל הראיות לכאורה כמכלול מחייבת את המסקנה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית מספקת לצורך המעצר. בקשר לכך עומד בא-כוח המדינה על עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית, ובהם גרסת יוסף וגרסת מואיד התומכות בהפלת העורר, וכן השיחות בין העורר למואיד ואחרים מבני משפחת חרירי. בא-כוח המדינה מדגיש עוד כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהעורר קיבל בעצמו החלטות לגבי הכספים שהתקבלו מהמתלוננים, וכי הדבר מלמד על כך שהעורר עמד בראש התכנית העבריינית. בא-כוח המדינה מדגיש עוד את החשש לשיבוש הליכים ואת מסוכנותו של העורר, תוך שהוא מצוין כי אין מדובר בחששות תיאורטיים בלבד, וכי כבר בוצע ירי לכיוון ביתו של אחד מהמתלוננים, אם כי הוטעם שמקורו של זה אינו ידוע.

דיון והכרעה

23. לאחר שעיינתי בערר ובנספחים, שמעתי את טענות הצדדים בדיון ועיינתי בטיעון הכתוב וכן בחומר הראיות שהוגש לעיוני, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. בניגוד לטענת העורר, התרשמתי כי התשתית הראייתית שהונחה קושרת לכאורה את העורר לעבירות המיוחסות לו, וכי קמה בעניינו עילת מעצר בגין מסוכנותו ובשל החשש לשיבוש הליכי משפט מצדו. כל אלו מצדיקים את מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

24. יש לפתוח בכך, כי מבלי לקבוע מסמרות בסוגיות שיתבררו במסגרת ההליך העיקרי, מקובלת עלי טענת העורר, לפיה אין פסול בפעילות של סיוע מצדו בכל הנוגע להגשת הצעות במכרזים, ככל שלא נעשית פעולה המנוגדת לדיון או לתנאי המכרזים. אולם, כפי שמתברר לכאורה מהראיות, מעשיו של העורר לא הסתכמו בסיוע "תמים" לבני משפחתו ומקורביו לצורך הגשת הצעותיהם למכרזים. בניגוד לציפיותיו של העורר, חלק מהזוכים במכרזים לא היו בני משפחתו אלא אנשים אחרים, וכך השתבשו תכניותיו. מחומר הראיות עולה לכאורה כי בשלב זה רקם העורר תכנית שמטרתה "להחזיר" לידי בני משפחתו ומקורביו את המגרשים הפנויים, או לקבל "פיצוי" תמורתם. לצורך כך, פעל העורר לכאורה כדי לאיים על זוכים אחרים במכרזים, שזכיתם היוותה מכשול בדרכו להגשמת התכנית המקורית של השבת המגרשים לידי רוכשיהם. העורר עשה זאת באמצעות שליחים שהפעילו על אותם זוכים לחץ לוותר על זכיתם או לשלם לבני משפחת חרירי את הסכום "שהפסידה" כתוצאה מאי-זכיית המקורבים לה במכרזים.

25. בעיקרו של דבר, התמונה המתוארת לעיל מצטיירת ממכלול הראיות לכאורה, שלא זה המקום לדון בהן בכל הפירוט, בהתחשב בשלב הדיוני שבו אנו עומדים. עם זאת, ראוי להצביע על כמה ראיות מרכזיות: הגרסה שהציג מואיד בשיחתו עם מדובבים, גרסתו של יוסף בחקירתו, גרסאותיהם של המתלוננים ותמלילי השיחות המוקלטות בין העורר למעורבים אחרים בפרשה. להלן אפרט בעניינים אלה. אפתח בהצגת הראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון, ובהמשך אציג את הראיות לכאורה ביחס לאישומים השני והששי.

ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון

26. מואייד - במסגרת שיחתו עם מדובבים בעת מעצרו, מואייד הסביר ופירט את המנגנון שעל-פיו פעל לסחיטת המתלוננים. לפי ההסבר שנתן, הוא הבהיר לזוכים במכרזים, כשליחו של העורר, כי המגרשים שזכו בהם הועמדו מלכתחילה לרכישה במסגרת מכרז הודות למשפחת חרירי, ולכן בשלב זה, עם זכייתם במכרז, עליהם לשלם למשפחת חרירי "פיצוי" בגובה ההפרש שבין שווי המגרש לבין המחיר שבו הם רכשו אותו מרמ"י. מואייד ציין באופן שאינו משתמע לשני פנים כי העורר הוא "בעל הבית" וכל המקרקעין שייכות לו ולמשפחתו (ראו: תמליל השיחה בין מואייד למדובבים מיום 27.12.2021, עמ' 17-18).
27. יוסף - יוסף העיד במסגרת חקירתו במשטרה כי במועד מסוים (שאינו זכור לו) העורר התקשר אליו וביקש "לשבת איתו על המגרשים". כשנפגשו, סיפר לו העורר על מתווה ההסדרה וביקש ממנו עזרה במילוי מסמכי המכרזים עבור אלו שרכשו בעבר את המקרקעין ממשפחת חרירי. בהמשך יוסף נפגש עם העורר פעמיים נוספות, וכן נפגש עם שליחים מטעמו, שאחד מהם (סומא חרירי) ביקש ממנו, בשם העורר, לחשב את ההפרש שבין שווי כל אחד מהמגרשים למחיר הזכייה בו, תוך שהבהיר כי "אלו המגרשים שלו של משפחת חרירי ואני רוצה את ההפרש מהזוכה" (ראו: חקירתו של יוסף במשטרה מיום 27.12.2021, עמ' 4, פסקה 16).
28. האזנות הסתר - חומר החקירה כולל אף תמלילים של השיחות שהוקלטו בהאזנות סתר אשר תיעדו שיחות בין העורר למואייד ובין העורר ליוסף בסמוך לאחר פרסום תוצאות המכרזים. אלה מלמדים לכאורה גם כן על מעורבותו העמוקה של העורר, לא רק בתכנון תכנית הפעולה מול הזוכים במכרזים אלא גם בהוצאתה אל הפועל. לצורך שלב זה של הדיון בהליך המעצר, איני נדרשת לפרט את תוכן של השיחות כולן. די בכך שאתאר בקצרה את עיקרי הדברים.
29. ביום 6.3.2019, יומיים לאחר פרסום תוצאות המכרז, שוחחו העורר ומואייד ביניהם, ודנו בעניינם של הזוכים במכרז, כאשר ביחס לכל מגרש ציין מואייד בפני העורר את שמות הזוכים (ראו: תמליל שיחה מס' 50 מיום 6.3.2019 שעה 14:32). באותו ערב העורר שוחח שוב עם מואייד ודן איתו ב"בעיה" שנוצרה, וביקש ממנו לצלם ולשלוח לו באמצעות יישומון "וואטסאפ" את שמות הזוכים במכרז (ראו: תמליל שיחה מס' 73 מיום 6.3.2019 שעה 20:44). בשתי שיחות נוספות שנערכו בין השניים באותו ערב עדכן מואייד את העורר כי "אנחנו נסתדר איתם", כשכוונתו, כך משתמע מהדברים, לזוכים במכרזים (ראו: תמליל שיחה מס' 92 מיום 6.3.2019 שעה 21:50), וכן כי למחרת בבוקר יטפל בנושא ו"נאבק על מה שמגיע לנו" (ראו: תמליל שיחה מס' 98 מיום 6.3.2019 שעה 22:33).
30. בהמשך נערכו עוד שיחות בין השניים ביחס לעניינו של ע', תוך שמואייד פירט בפני העורר מה היו תנאי הערבות שהופקדה לצורך הגשת הצעתו של ע' במכרז (ראו: תמליל שיחה מס' 148 מיום 8.3.2019 שעה 19:31). העורר הוסיף לקבל עדכונים שוטפים ממואייד ביחס ל-ע', כאשר בשיחה שהתקיימה בין השניים ביום 11.3.2019 עדכן מואייד כיצד הוא פנה בדרישת תשלום ל-ע' וציין "עשיתי בשמך את מה שראוי לעשות". העורר הבהיר למואייד שישנן מספר דרכים "לפתור" את הבעיה, באמצעות שליחים שונים שיישלחו אליו (ראו: תמליל שיחה מס' 217 מיום 11.3.2019 שעה 20:14).
31. במקביל, ביום 9.3.2019 עדכן יוסף את העורר לגבי מועמדים וזוכים אחרים במכרז. ביחס לחלק מהמגרשים שבהם לא זכו בני משפחת חרירי יוסף ציין: "נבדוק מה נעשה באלה". בהמשך, הוא הציג את מתווה הטיפול ביחס לזוכה

מסוים, וציין כי אותו זוכה ימשיך בהליך המכרז ובהמשך "החבר'ה יקחו את זה ממנו". העורר אישר את המתווה המוצע (ראו: תמליל שיחה מס' 157 מיום 9.3.2019 שעה 18:57 וכן תמליל שיחה מס' 158 מיום 9.3.2019 שעה 19:01).

ראיות לכאורה ביחס לאישומים השני והששי

32. התשתית הראייתית הלכאורית ביחס לאישום השני נשענת בראש ובראשונה על גרסתו של ע', שתיאר כי שילם למואייד, ששימש כמתווך מטעם משפחת חרירי, 500,000 שקלים כדי להשאיר בידיו את המגרש שבו זכה במכרז. בין היתר, ע' תיאר כי שליחו של העורר "הגיעו אליי למשרד, ... [ואמרו] יש לכם כמה אופציות, או שאתם עוזבים את המכרז או שאתם ממשיכים במכרז ואנחנו ... תגמרו תנו לנו את הקרקע בחינם כאילו" (ראו: חקירתו של ע' מיום 28.11.2019, עמ' 8 שורות 1-8). ע' תיאר את "המוניטין" שיצא למשפחת חרירי באומרו "זה הטופ של הטופ של העולם התחתון" וכן "משפחת חרירי אף אחד לא מתעסק". לדבריו, אף שלא הושמע כלפיו איום מפורש, די בכך שהבין כי משפחת חרירי טוענת לזכויות במגרש שזכה בו כדי לוותר על זכייתו, ובלשונו: "נגמר הסיפור, לא צריך לאיים אפילו" (שם, עמ' 14 שורה 2).

33. התשתית הראייתית הלכאורית ביחס לאישום הששי נשענת בין היתר על גרסתו של פ' כפי שהוצגה ברמ"י, וכן על המכתב המפורט ששלח לרמ"י, שבו שטח את בקשתו להחלפת מגרשים ולחלופין לביטול זכייתו במכרז. פ' תיאר בתשאל שנערך לו, שנציגים מטעמו של העורר אמרו לו כי "שני המגרשים השניים זה ... אין מה לדבר כאילו לך למנהל תחזיר או ש... אתה אין לך כלום, זה שלנו" (ראו: תמלול תשאול פ' מיום 3.6.2021, עמ' 6 שורות 4-6). גרסתו של פ' מקבלת חיזוק גם על-פי תוכנה של שיחה שנקלטה בהאזנת סתר בינו לבין אשתו, מיום 4.5.2021. במהלך השיחה דנו השניים בהצעתו של העורר (המוזכר בשמו) לתשלום כסף, ופ' הבהיר את הקושי "לריב איתו" (ראו: תמליל שיחה מס' 272 מיום 4.5.2021 שעה 21:29). בדומה ל-ע', גם פ' תיאר את חששו הכבד מפני משפחת חרירי, דבר שהביא אותו לבקש לבטל את זכייתו במכרז.

34. על רקע האמור, התרשמתי כי ישנן די ראיות לכאורה לצורך הוכחת המעשים המיוחסים לעורר. יש להדגיש, כי התשתית הראייתית כפי שפורטה אינה מאפשרת לקבל את טענות העורר באשר להיעדר כל מעורבות מצדו בסחית המתלוננים ובאיומים עליהם. גם אם המתלוננים לא הזכירו באופן ספציפי את שמו של העורר כמי שהטיל עליהם מורא, אלא התייחסו באופן רחב יותר לחששם מפני משפחת חרירי, לא ניתן להתעלם מחלקו המשמעותי של העורר בהתרחשויות. שאלת ההשלכה של ה"מוניטין" השלילי הנטען של המשפחה, והמידה שבה העורר עצמו עשה בו שימוש, תתברר בהליך העיקרי. אף מקומן של טענותיו הנקודתיות של העורר ביחס לסדר התרחשות האירועים המתוארים באישום הששי, להתברר בהליך העיקרי, וכל טענותיו בעניין זה שמורות. יצוין עוד, בסיכום הדיון בתשתית הראייתית הלכאורית, כי המדינה הצביעה על ראיות נוספות התומכות לכאורה במעשיו של העורר באישומים השני והששי, אך לנוכח מסקנתי האמורה איני נדרשת לפרטן.

עילות מעצר

35. לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי אף בכל הנוגע לקיומה של עילת מעצר. כפי שציין בית המשפט המחוזי, החשש לשיבוש הליכים במקרה זה הוא כבד משקל. אין מדובר בחשש תיאורטי. הוא נלמד בין היתר גם מדבריהם של המתלוננים ביחס לפחדם הממשי של המתלוננים ממשפחתו של העורר, גם אם שמו לא נזכר

במפורש בעניין זה. לחשש זה מצטרפת מסוכנותו של העורר, הנלמדת מחומרת העבירות של סחיטה באיומים המיוחסות לו ומאופי המעשים המתוארים בכתב האישום - ובפרט ממידת התחכום הרבה מצד העורר העולה מפעולות תכנון שבהן נקט לכאורה ומביצוע תכניתו באמצעות אחרים שאותם הפעיל לצורך כך. ניתן להוסיף כי עברו הפלילי של העורר, גם אם מדובר בעבר ישן יחסית, הוא רלוונטי לעבירות המיוחסות לו כעת.

36. מכל הטעמים הללו, כבית המשפט המחוזי אף אני סבורה כי בשלב זה של ההליך לא ניתן להגשים את תכלית המעצר באמצעות חלופת מעצר רלוונטית, גם אם זו תהיה מרוחקת ממקום מגוריהם של המתלוננים. עם התקדמות ההליך העיקרי, ולאחר שיעידו המתלוננים, יוכל העורר לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיין מחדש בהחלטת המעצר.

37. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בסיון התשפ"ב (7.6.2022).

ש ו פ ט ת